

РЕШЕНИЕ

№ 558

гр. София, 02.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на втори август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жения Димитрова

Членове: Величка Борилова
Зорница Гладилова

като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно търговско дело № 20221001000595 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.25, ал.4 ЗТРРЮЛНЦ и е образувано по жалба на Е. К. С. – ЕГН *****, в качеството му на наследник на починалия едноличен собственик на капитала на „Доктор В. – Амбулатория за първична медицинска помощ“ ЕООД, ЕИК 205950713, чрез адв.Б.К. от САК насочена против Решение № 711/13.06.2022 г., постановено по т. д. № 672/2022 г. по описа на СГС, ТО, с което е оставена без уважение жалбата му срещу отказа на длъжностното лице по регистрацията /ДЛР/ при АВ с № 20211124193756/24.11.2021 г. за вписване на промени по партидата на „Доктор В. – Амбулатория за първична медицинска помощ“ ЕООД.

В жалбата се правят оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение, като постановено в нарушение на материалния закон – ТЗ и Закона за лечебните заведения, вкл. при нарушение на установените от ЗТРРЮЛНЦ правила за вписване на промени по партидите на вече вписани търговци. Твърди се, че изводите на съда в насока, че исканите промени не могат да бъдат вписани, т.к. поради конкретния предмет на дейност на вписания вече търговец същата можело да бъде продължена само от лице, притежаващо съответната медицинска правоспособност, са в несъответствие както с нормата на чл.157, ал.1 ТЗ, така и на чл.28, чл.14 и чл.15 от същия, вкл. на нормите на ЗЛЗ – чл.36 и чл.40 от същия.

Поддържа се и че с подаденото заявление са заявени за вписване решения за продължаване дейността и за промяна в предмета на дейност на съществуващия търговец, взети на една и съща дата и липсвала разпоредба, въз основа на която тези решения да бъдат разглеждани като взети по едно и също време, при липса на законово задължение за разделно обявяване в ТР първоначално на новия едноличен собственик /при стария предмет на дейност/, а в последствие – на нов предмет на дейност.

В този смисъл и не съществувало правно основание да се приеме, че в какъвто и да е времеви период дружеството е щяло да бъде с неправопособен едноличен собственик при предмет на дейност – медицински услуги.

Твърди се и че ЕООД, спрямо които се прилага ЗЛЗ се различава от своите характеристики от останалите ЕООД по специфичния си предмет на дейност и по специфичното изискване за правоспособност на едноличния собственик.

Вън от тези специфики се подчинявали на общата правна регламентация на ТЗ, който не съдържа забрана за изменение на техния специфичен предмет на дейност в случаи като настоящия – наследникът на едноличния собственик няма медицинска правоспособност. Ето защо и нямало основание да се приеме, че за вписване на поисканите промени е налице нормативна забрана.

По изложените съображения се иска отмяна на решението на СГС, респ. – на постановения отказ на ДЛР при АВп и задължаване на последната да впише поисканите промени по партидата на съответното ЕООД.

Софийският апелативен съд, в решаващия състав, като съобрази доводите на жалбоподателя и съобрази данните

по първоинстанционното дело, приема следното:

Жалбата на Е.С. е процесуално допустима, като подадена в рамките на преклузивния срок по чл.25, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ, от надлежно активно процесуално легитимирано лице – заявителят по регистърното производство, по което е отказано постановяване на охранителен акт и отказът е потвърден от първоинстанционния съд, срещу подлежащ по въззивен контрол съдебен акт.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, а при преценка на неговата правилност, решаващият състав съобрази следното от фактическа и правна страна:

Производството пред АВп е било образувано по заявление с вх. № 20220322172040/22.03.2022 г. на Б.К., за вписване на следните обстоятелства – продължаване на дейността на ЕООД от наследник, промяна на фирмата и предмета на дейност.

Заявлението било подадено от адв.К., като пълномощник на Е. К. С., в качеството му на наследник по закон /син/ на С. С. В., б.ж. на гр.***, починала на *** г., едноличен собственик на капитала на „Доктор В. – Амбулатория за първична медицинска помощ“ЕООД, ЕИК 205950713.

Произнасяйки се по заявлението ДЛР е отказало да впише исканите промени.

Като е приело за безсъмнен фактът, че заявителят е единствен наследник на починалия едноличен собственик на капитала на посоченото ЕООД /установяващ се от приложените писмени доказателства към заявлението/, е извело, че не е възможно наследник на лице, осъществявало дейност на лечебно заведение чрез еднолично дружество с ограничена отговорност да встъпи в дружеството без да осъществява отново лечебна дейност - т.е. да запази част от фирмата със задължителното съдържание съгласно ЗЛЗ, както и предмета на дейност.

Приело е, че продължаване на дейността съгласно чл. 157, ал. 1 от ТЗ означава именно продължаване на конкретната търговска дейност, която дружеството е осъществявало, а в случая тя е под специален режим. Затова наследник, който не отговаря на изискванията на ЗЛЗ - не е лекар или някоя от другите категории медицински работници, посочени в закона не може да продължи дейността на лечебното заведение.

Като не е отрекло възможността в общия случай търговската дейност да бъде видоизменена след продължаване на дейността от наследник е заключило, че това не е допустимо, когато се касае за лечебно заведение, защото законът не позволява продължаване на дейността от наследник, който не е медицинско лице. Последното означавало не продължаване на дейността, а започване изцяло на нова, различна от дейността на лечебно заведение по ЗЛЗ.

С обжалваното решение отказът на ДЛР е потвърден, като първоинстанционният съд е споделил крайният извод, че специфичните законови изисквания относно търговските дружества – лечебни заведения по смисъла на ЗЛЗ и най-вече - ограниченията в търговската дейност, която те могат да извършват поради специфичният им предмет на дейност сочат, че продължаване на дейността по смисъла на чл. 157 от ТЗ в случай като конкретния може да

има единствено, когато дейността на дружеството продължи да отговаря на изискванията на ЗЛЗ. И т.к. в казуса взетото от жалбоподателя решение не е за продължаване дейността на дружеството като лечебно заведение за извънболнична помощ, а за извършване на същинска търговска дейност, вписването на исканите промени ще има за резултат прекратяване дейността на лечебното заведение, но без бъдат спазени изрично установените в ЗЛЗ правила за това.

Решаващият съдебен състав намира с оглед изложеното, че обжалваното решение е правилно, като изцяло споделя и се присъединява към изводите на ДЛР и на първоинстанционния съд за липса на предпоставките, обосноваващи вписване на исканите промени по партидата на „Доктор В. – Амбулатория за първична медицинска помощ“.

Във връзка с развитите доводи за тяхната неправилност в частната жалба, иницирирала настоящето производство, излага следното:

Оплакванията на частния жалбоподател могат да бъдат обобщени като такива за неправилно приложение на материалния закон, в нормата му на чл.157, ал.1 ТЗ и на съответните текстове от ЗЛЗ ТЗ, касаещи понятието „предмет на дейност“.

възникването, регистрирането, упражняването на съответната дейност от ЕООД със специфичен предмет на дейност – в случая - доболнична, профилактична, диагностична, рехабилитационна и лечебна дейност.

На същите следва да се отговори, че нито ДЛР, нито първоинстанционният съд отричат, че общите правила, установени от ТЗ, не съдържат забрана за изменение на предмета на дейност на търговеца тогава, когато същият осъществява обичайна такава.

Следва да се подчертае обаче, че чл.64, ал.4 ТЗ е установила изричната възможност с друг закон /специален/ да може да се предвиди, че определена дейност може да се извършва само от даден вид търговски дружества.

Такъв закон е и Законът за лечебните заведения, регламентиращ възникването, регистрирането, упражняването на съответната дейност от ЕООД със специфичен предмет на дейност – в случая - доболнична, профилактична, диагностична, рехабилитационна и лечебна дейност.

От установеното по делото безсъмнено е, че „Доктор В. – Амбулатория за първична медицинска помощ“ ЕООД търговско дружество – лечебно заведение по смисъла на чл.2, ал.1, т.2 от ЗЛЗ, създадено със специфичен предмет на дейност, предвиден само в специалния закон, която може да бъде упражнявана от физическо лице, притежаващо лимитивно определена професионална квалификация – лекар /чл.3, ал.2, т.1 ЗЛЗ/.

Поради тази причина и съобразно чл.3, ал.7 /предишна ал.5 и съответно ал.6/ за посоченото еднолично дружество с ограничена отговорност общите правила на ТЗ са приложими само доколкото, доколкото в специалния закон не е предвидено друго.

В противорес на поддържаното от жалбоподателя и в отлика от общите правила на ТЗ специалният материален закон – ЗЛЗ, съдържа специфични правила не само относно учредяването /създаването/, регистрирането и разрешението за осъществяване на специфичната дейност на ЕООД – лечебно заведение, но и относно тяхното закриване.

Последното, предвид че този специален закон е установил по императивен начин създаването /регистрирането/ и даване на разрешение за упражняване на специфичната дейност от притежаващите нарочна професионална правоспособност лица да се предшества от преценка на обществените потребности в съответната административна област, в която лицето ще упражнява дейността си, на фона на наличната национална и областни здравни карти, държащи сметка за потребностите на населението в страната /областта/ от лекари и лекари по дентална медицина. Посочената преценка е насочена към закрилата на конституционно закрепеното право на всеки български гражданин да му бъде осигурен достъп до медицинско обслужване в извънболничната медицинска помощ за всички области /чл.29 – чл.34а ЗЛЗ/.

Нещо повече – отделно от търговския регистър търговците-лечебни заведения подрежат на нарочна регистрация и в изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /чл.39 – чл.41 ЗЛЗ/, като информацията в нейния регистър се осъвременява на всеки шест месеца

/чл.42 – чл.43 ЗЛЗ/.

Съответно - регистрацията в него се заличава при условията на чл.45 ЗЛЗ, като с оглед установените по делото факти следва да се приеме, че по отношение на ЕООД „Доктор В. – Амбулатория за първична медицинска помощ“ това следва да стане по реда на чл.45, ал.1, т.1 във вр. с т.8 ЗЛЗ – с решение на районната колегия за заличаване от регистъра на лекаря, учредил лечебното заведение, поради смъртта на регистрирания.

В продължение на посочената процедура Раздел IV от ЗЛЗ регламентира закриването на лечебните заведения, регистрирани по неговия ред, като това задължително се извършва след проведена процедура по прекратяване и ликвидация по реда на ТЗ, но и при спазване на специалните изисквания на чл.55 – чл.56 ЗЛЗ.

При обсъдената правна рамка обоснован се явява крайният извод на първоинстанционния съд, че при търговците със специален предмет на дейност по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗЛЗ общите правила на ТЗ касаещи промяната на предмета на дейност не могат да намерят приложение, вкл. в случаите на чл.157, ал.1 ТЗ – когато наследниците на починалия едноличен собственик на капитала на дружеството поискат да продължат дейността.

Това е така, защото при съобразяване нормата на чл.64, ал.4 ТЗ и чл.3, ал.7 ЗЛЗ, поради специфичния предмет на дейност, който упражняват търговците-лечебни заведения по чл.8, ал.1 ЗЛЗ и специфичните изисквания относно тяхната професионална квалификация /специално образование – лекар или лекар по дентална медицина/, посоченият предмет на дейност може да бъде упражняван само от лица с посочената квалификация. При тази специална регламентация както при възникването, така и при закриването на търговците-лечебни заведения общите правила на ТЗ не могат да намерят приложение и доводите, развити от частния жалбоподател в обратната насока се явяват правно несъстоятелни.

В обобщение - ЗЛЗ не предвижда правна възможност за промяна предмета на дейност на регистрирания по неговите правила търговец в такъв за извършване на същинска търговска дейност по смисъла на чл.1 ТЗ, вкл. при смърт на едноличния собственик на капитала в случаите, в които е регистриран с такава правноорганизационна форма, именно поради спецификата на упражняваната от него по същество специфична професионална дейност – да оказва болнична или извънболнична помощ.

При установеното по императивен начин в специалния закон изискване такава дейност да бъде осъществявана само от лица, притежаващи посочената в този закон професионална квалификация, дейността на такъв търговец би могла да бъде продължена в хипотезата на чл.157, ал.1 ТЗ само от друго лице, притежаващо такава професионална квалификация, при спазване на останалите особени правила в ЗЛЗ по пререгистрация.

Ето защо и за конкретния казус се налага извод, че при съобразяване нормата на чл.129, ал.1 ТЗ, според която се наследява само дружествения дял, но не и членственото правоотношение, в хипотезата на чл.157, ал.1 ТЗ единственият наследник на починалия едноличен собственик на капитала следва да вземе решение дали прекрати дружеството или да продължи дейността му, която обаче не може да бъде различна от тази по чл.8, ал.1 ЗЛЗ.

Каквото и да е различно решение, вкл. и взетото от жалбоподателя за промяна предмета на дейност на търговеца, на практика би имало за правна последица прекратяване дейността на амбулаторията за първична медицинска помощ – т.е. нейното закриване /прекратяване/, изискващо това да се осъществи при спазване процедурата по чл.54 – чл.55 ЗЛЗ.

В случая не се твърди, нито се ангажират доказателства това да е сторено.

Като е съобразил горното първоинстанционният съд е постановил неправилно и обоснована съдебен акт, който следва да се потвърди.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд, ТО, 5-и състав,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 711/13.06.2022 г., постановено по т. д. № 672/2022 г. по описа на СГС, ТО.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____